

schtož wot Krystuka prjedujemy, ale so by ho tejšch teho mozował, dokelz ho sa nas, a nam křjepschemu stalo je. Pšchetoz tejšch Čiert wje, so je Krystus wumrel, a wjeri to runje tak twerdije, jako czi drusy: Ale to won newjeri, so by Krystus sa njeho, a jemu křjepschemu, wumrel. Tajka Wjera, kotrež ho ty a ja mozujemoj, so ho nam křjepschemu stalo je, je jeno teho swjateho Ducha Skutk. Shtuz tehodla tajku Wjeru nima, a nemože prajicž: Krystus je samne wumrel, so bych ja wot Křjacha a wjecineje Ssmercze wumoženy byl, ton je Nekscheszijan a wostanje Křjeschnik, dyby ho tejšch s dobrnymi Skutkami Ssmercž martrowat, etc.

Tak daloko dje prjenja Stuka wot Hamta teho swjateho Ducha, kotryž wuczi, so to schitko Křech je, a so my pschiswšitkich naschich dobrnych Skutkach a swjatemu žiwjenju satamani Křeschnizy smy, jeli so do Jesom Krysta newjerny. Pšchezo tehodla Božeme precž s Rabatam, s Wobtruhanjom, s Wustawenjom, a schtož hewak sapočeli bjechmy, so bychmy Křehow Wodacije dostali. Pšchetoz to ho nehodzi, so bych chzyn rez: Krystus je samne wumrel, tolla pak chzu Rabat nožnež, ton aby drubi dobrn Skutk czi nicž, so bych Fromny byl, a do Nebes pschischof. Shtuz pak tajkeje Schtrafy nochze pokluschny bydž a Krystuka horjewšacž, ton wopokasuje, so newjeri, a je Křeschnik, runje kajž schizy drusy, kiž Wjeru do Jesom Krysta nimaju.

Ta druha Shtuka wobsteji we tem, so ton swjaty Duch ton Sswjet tejšch teje Praudosze dla štrafowacž dyrbi. A to je tejšch jene twerde Sslowo. Křjacha ma Sswjet, ale žaneje Fromnosze aby Praudosze, newje tejšch, kak by moł a dyrbjat fromny bydž? My schak widžimy, so ton Sswjet Ssud a Prawo ma, a tejšch czi Pohanojo su mudre a dobre Wucžby dali wot byrgarsteho a potšweho žiwjenja, a neje možno, so by neprawe byto, so Paduschow wobesscha, a Mordarjow stonzuja etc. Neje da to tehodla schitko prawje a derje. Na to Krystus wotmolwi: Kecz wot tajkeho žiwjenja, kajž chzesch, jeno so by ty to Praudosž nemeňnowat; dokelz neje. Pšchetoz ja neprjeduju wot Praudosze tych Křeschnikow, ale wot Praudosze, kotraž rjeka: Ja k Wotzej du, a wy me wjazy newidžicze. To je potajnie dosž prajene, a da ho menje srosenicž, ja ho tamne, so dyrbjach tehodla Křeschnik bydž, dokelz Wjeru do Krystuka nemješjach: Pšchetoz tu šebi myšlimy: Schak hjeschcže tolla naturške Može we Čiloweku su, so može šebi šam Nutyrnosž wumyšlicž, k Madži ho pschihottowacž, a sanju profnyč.

Tehodla nemoža ho czi Podjanszy hjeschcže dženšnischi Džen do toho šameho Prjedowanja namašacž. A tak tejšch je to džiwnje wot teje Praudosze prajene, so to haklej tedom fromny Křeschzijan budu, dyž Krystus k Wotzej pojndže, a ja jeho widžicž. To je kroblye mozne a rjane Szenje.

Pšchetoz